

De hervormde enquête naar de arbeidskrachten in 2017: hoe interpreteren we de breuk in de resultaten?

Termote, A., & Depickere, A. (2018). *De hervormde enquête naar de arbeidskrachten in 2017* (Statbel Analyse – November 2018). Brussel: Statbel (Algemene Directie Statistiek – Statistics Belgium).

De Enquête naar de Arbeidskrachten (EAK; Labour Force Survey in het Engels) is een enquête bij huishoudens die het aantal werkenden, werklozen en inactieven meet volgens internationaal vergelijkbare definities, samen met de kenmerken van deze groepen. Deze enquête wordt ook in de andere EU-lidstaten uitgevoerd en wordt gecoördineerd door de statistische dienst van de Europese Unie, Eurostat. De Belgische EAK wordt uitgevoerd sinds 1983 en heeft in de loop der jaren diverse kleine en grotere wijzigingen ondergaan. Een eerste grote hervorming deed zich voor in 1999 toen werd overgegaan van een bevraging tijdens het tweede kwartaal van het jaar naar een continue bevraging gelijkmatig gespreid over de vier kwartalen van het jaar. In de periode van 1999 tot en met 2016 bleven de inhoud en methodologie van de enquête vrij stabiel en in 2017 volgde een tweede grote hervorming. Na een korte toelichting van de verschillende componenten van deze hervorming gaan we in deze bijdrage vooral dieper in op het effect van de hervorming op een aantal van de belangrijkste arbeidsmarktindicatoren.

Componenten van de EAK-hervorming in 2017

De vier grote componenten van de hervorming in 2017 kunnen als volgt worden samengevat:

- De overgang naar een *infra-jaarlijks roterend panel*. Tot en met 2016 werd elke respondent slechts één keer bevestigd. Vanaf 2017 wordt elke respondent die geselecteerd wordt om deel te nemen aan de EAK, viermaal bevestigd over een periode van anderhalf jaar. Hij of zij wordt twee opeenvolgende kwartalen bevestigd, dan twee kwartalen niet bevestigd en dan opnieuw twee opeenvolgende kwartalen wel. Dergelijk paneldesign wordt voorgesteld als een 2(2)2 scenario.
- Introductie van *mixed-mode data-verzameling*. De overgang naar een roterend panel gaat gepaard met een nieuwe, meer flexibele en goedkopere manier van data-verzameling. Net als in de vroegere EAK worden de respondenten vanaf 2017 in de eerste bevraging face-to-face bevestigd (CAPI). De drie kortere opvolgbevestigingen gebeuren via internet (CAWI) of telefoon (CATI).

- Om de responslast te minimaliseren komen een aantal vragen *uitsluitend in de eerste bevraging* aan bod (toepassing van de *wave approach*). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen kern- (of kwartaal-) variabelen en structurele variabelen. Waar de kernvariabelen bij elke bevraging (of wave) worden ingezameld, worden de structurele variabelen enkel tijdens het eerste interview bevroegd.
- Aan het nieuwe design is ook een *herziening gekoppeld van de steekproeftrekking en de weegmethode*. Daarbij werden de huidige beschikbare administratieve gegevens over het profiel van de bevolking beter benut om tot een meer representatieve steekproef te komen en beter te corrigeren voor een vertekening van de resultaten door non-respons (non-responscorrectie). Daarnaast gebeurt de kalibratie vanaf 2017 naar een populatie zonder collectieve huishoudens,¹ terwijl deze vroeger wel inbegrepen waren in de populatietotalen.²

Breuk in de resultaten

De eerste resultaten volgens de nieuwe methode hebben betrekking op het eerste kwartaal van 2017. Gezien de omvang van de hervorming en de verschillende methodologische wijzigingen kunnen we de resultaten van vóór 2017 niet meer zomaar naast deze van 2017 en erna leggen. Er is onvermijdelijk sprake van een breuk in de tijdsreeksen en wel voor alle indicatoren. Bij de publicatie van de resultaten van het eerste kwartaal 2017 en het jaar 2017 werd deze breuk dan ook duidelijk aangegeven. Ook Eurostat publiceert de Belgische

resultaten voor het eerste kwartaal in het jaar 2017 met aanduiding van een breuk.

Verrassend genoeg is de breuk tussen 2016 en 2017 voor heel wat indicatoren weinig zichtbaar. Meer nog, mocht men geen weet hebben van de vele hervormingen, dan zou men de verandering zelfs als een werkelijke evolutie of een normale steekproeffluctuatie kunnen beschouwen. Toch is er meer aan de hand en hebben we duidelijke indicaties dat het effect van verschillende componenten van de hervorming in verschillende richtingen gaat, waardoor het netto-effect zo weinig zichtbaar is. Dit proberen we hieronder toe te lichten, na een vergelijking van de voornaamste arbeidsmarktindicatoren voor en na de hervorming.

Zichtbaarheid breuk: enkele voorbeelden

Tabel 1 geeft de resultaten voor 2016 en 2017 van vier belangrijke EAK-indicatoren weer: de werkloosheidsgraad van 15- tot 64-jarigen en de drie EU2020-hoofdindicatoren afkomstig van EAK, met name de werkgelegenheidsgraad³ van 20- tot 64-jarigen, het percentage vroegtijdige schoolverlaters en het percentage 30- tot 34-jarigen met een diploma van het hoger onderwijs. Mocht er geen aanduiding zijn van een breuk, dan zouden er geen vragen rijzen bij deze indicatoren. Ze evolueren namelijk zoals verwacht en in dezelfde richting als andere bronnen: een afname van de werkloosheidsgraad en een toename van de werkgelegenheidsgraad. De twee gepresenteerde onderwijs-indicatoren blijven vrij stabiel.

Tabel 1.
EAK-resultaten voor enkele kernindicatoren (2016 en 2017)

Werkloosheidsgraad 15-64 jaar			Werkgelegenheidsgraad 20-64 jaar		
	2016	2017 (b)		2016	2017 (b)
Totaal	7,9%	7,1%	Totaal	67,7%	68,5%
Mannen	8,1%	7,2%	Mannen	72,3%	73,4%
Vrouwen	7,6%	7,1%	Vrouwen	63,0%	63,6%
Vroegtijdige schoolverlaters			Hoger onderwijs 30-34-jarigen		
	2016	2017 (b)		2016	2017 (b)
Totaal	8,8%	8,9%	Totaal	45,6%	45,9%
Mannen	10,2%	10,4%	Mannen	40,4%	40,8%
Vrouwen	7,4%	7,3%	Vrouwen	50,7%	50,9%

Duiding breuk

Om het effect van de hervorming op de resultaten beter te kunnen duiden en interpreteren, hebben we geprobeerd om het effect van de verschillende methodologische wijzigingen zoveel mogelijk uit elkaar te halen. We hebben daarbij gefocust op de volgende vier wijzigingen:

- het effect van het uitsluiten van collectieve huishoudens in de gekalibreerde populatietotalen;
- het effect van de introductie van een non-responscorrectie, als eerste stap in de kalibratie;
- het effect van de overgang naar een panelbevraging: van één bevraging of wave naar vier bevragingen of waves;
- het effect van de gewijzigde dataverzamelmethode, met name de introductie van een bevraging via internet en telefoon.

Uitsluiten van collectieve huishoudens in populatietotalen

Vanaf 2017 worden collectieve huishoudens uitgesloten uit de populatie waarnaar geëxtrapoleerd wordt. Op die manier gebeurt zowel de steekproeftrekking als de kalibratie op eenzelfde populatie, namelijk deze van de private huishoudens. Gemiddeld woonden er in België in 2016 zo'n 137 000 personen in collectieve huishoudens. Dat betekent dus dat de via EAK bekomen populatieaantallen tussen 2016 en 2017 dalen met ongeveer 137 000

huishoudens. Omdat het hier voornamelijk gaat om oudere personen blijft de impact op de werkgelegenheidsindicatoren beperkt, iets wat bevestigd wordt door de cijfers uit tabel 2.

In het linkergedeelte van de tabel worden de absolute cijfers die we bekomen na een kalibratie, naar de populatie met en zonder collectieve huishoudens vergeleken, telkens voor een populatie ouder dan 15 jaar en dit voor de periode 2015 en 2016. Alleen bij het aantal werkenden is er een merkbaar verschil van ongeveer 20 000 eenheden. Voor het aantal werklozen is het verschil verwaarloosbaar. Op het niveau van de relatieve cijfers, weergegeven in het rechtergedeelte, blijkt er geen verschil te zijn, noch bij de werkloosheidsgraad, noch bij de werkgelegenheidsgraad.

Introductie van non-responscorrectie

Een tweede wijziging aan de kalibratiemethode is dat de eigenlijke kalibratie vanaf 2017 voorafgegaan wordt door een correctie van de initiële steekproefgewichten op basis van de kans dat een huishouden al dan niet deelneemt. Personen kunnen immers uitvallen na de eerste bevraging ('non-respons') of na één van de opvolgwaves ('panelattritie'). De responskansen worden geschat met behulp van een logistisch regressiemodel, met als verklarende variabelen: huishoudtype, origine (land van geboorte gegroepeerd), provincie en urbanisatiegraad, en

Tabel 2.

Vergelijking resultaten werkloosheid en werkgelegenheid na kalibratie naar een populatie inclusief en exclusief collectieve huishoudens (2015 en 2016)

	Aantal werklozen 15+			Werkloosheidsgraad 15-64	
	Inclusief collectieve huishoudens	Exclusief collectieve huishoudens		Inclusief huishoudens	Exclusief huishoudens
jaar 2015	422 044	419 970	jaar 2015	8,6%	8,6%
jaar 2016	389 629	388 020	jaar 2016	7,9%	7,9%
	Aantal werkenden 15+			Werkgelegenheidsgraad 20-64	
	Inclusief collectieve huishoudens	Exclusief collectieve huishoudens		Inclusief huishoudens	Exclusief huishoudens
jaar 2015	4 551 619	4 530 437	jaar 2015	67,2%	67,2%
jaar 2016	4 586 689	4 566 562	jaar 2016	67,7%	67,7%

met een random effect van PSU (Primary Sampling Unit) op het intercept.

Het effect van deze non-responscorrectie op de indicatoren kunnen we in kaart brengen door de gewichten op twee manieren te berekenen, zijnde een keer met en een keer zonder de non-responscorrectie. Dat hebben we gedaan voor 2017, maar eveneens met terugwerkende kracht voor de twee jaargangen ervoor. Dat betekent dat we de resultaten voor 2015 en 2016, die gebaseerd zijn op het klassieke design met slechts één bevraging, berekend hebben met non-responsecorrectie en zonder non-responsecorrectie (de laatste stemt overeen met de gepubliceerde resultaten). Voor 2017

hebben we, voor de vergelijkbaarheid met de periode ervoor, de resultaten bekeken op zowel de eerste wave steekproef als de totale steekproef.

In tabel 3 worden de resultaten weergegeven voor de werkloosheidsgraad bij 15- tot 64-jarigen en de werkgelegenheidsgraad bij 20- tot 64-jarigen, berekend op basis van gewichten die rekening houden met non-responscorrectie (Incl-NRcorr) versus zonder non-responscorrectie (Excl-NRcorr). In een derde kolom evalueren we het verschil tussen de twee schattingen. Onder elke subtabel wordt een gemiddelde weergegeven van alle verschilwaarden voor de desbetreffende subtabel. De in grijs gearceerde cellen stemmen overeen met de officiële

Tabel 3.

Werkloosheidsgraad en werkgelegenheidsgraad op basis van gewichten met non-responscorrectie (Incl-NRcorr) en zonder (Excl-NRcorr) non-responsecorrectie

		Werkloosheidsgraad 15-64			Werkgelegenheidsgraad 20-64		
		Excl-NRcorr	Incl-NRcorr	Vershil	Excl-NRcorr	Incl-NRcorr	Vershil
		(%)	(%)	procentpunten	(%)	(%)	procentpunten
	Kwartaal						
Eerste wave	2015 T1	8,8	9,2	+0,4	67,4	66,9	-0,5
	2015 T2	8,4	9,2	+0,7	66,7	65,6	-1,1
	2015 T3	8,3	9,1	+0,8	67,4	66,4	-1,0
	2015 T4	8,8	9,2	+0,4	67,2	66,7	-0,5
	2016 T1	8,4	8,6	+0,2	66,9	66,4	-0,6
	2016 T2	8,0	8,3	+0,3	67,3	66,7	-0,6
	2016 T3	8,0	8,2	+0,3	67,5	67,0	-0,5
	2016 T4	7,3	7,8	+0,5	69,0	68,4	-0,6
	2017 T1	7,6	8,0	+0,4	67,9	67,5	-0,5
	2017 T2	7,1	7,4	+0,4	68,5	67,5	-0,9
	2017 T3	7,3	7,9	+0,6	69,2	68,4	-0,8
	2017 T4	6,4	7,0	+0,6	69,4	68,9	-0,5
		gemiddelde			+0,5		
Alle waves	2017 T1	7,1	7,8	+0,7	68,2	67,7	-0,5
	2017 T2	6,7	7,1	+0,4	68,5	68,2	-0,3
	2017 T3	6,9	7,3	+0,4	69,1	68,5	-0,6
	2017 T4	6,0	6,4	+0,4	70,2	69,6	-0,6
	gemiddelde			+0,5			-0,5
	Jaar						
Eerste wave	2015	8,6	9,1	+0,6	67,2	66,4	-0,8
	2016	7,9	8,2	+0,3	67,7	67,1	-0,6
	2017	7,1	7,6	+0,5	68,8	68,1	-0,7
	gemiddelde			+0,5			-0,7
Alle waves	2017	6,7	7,1	+0,5	69,0	68,5	-0,5

resultaten. We geven zowel de kwartaalresultaten weer als de jaarresultaten.

Meteen zien we dat het invoeren van een non-responscorrectie de werkloosheidsgraad doet stijgen met gemiddeld 0,5 procentpunten. Dit resultaat bekomen we zowel wanneer we kijken naar de cijfers gebaseerd op uitsluitend de eerste bevraging (periode 2015-2017) als op de cijfers gebaseerd op alle bevragingen (2017). Voor de werkgelegenheidsgraad zien we net het omgekeerde beeld. De werkgelegenheidsgraad zakt met gemiddeld 0,7 procentpunten wanneer er gecorrigeerd wordt voor (een gedeelte van de) non-responsvertekening. Merk wel op dat het effect op de werkloosheidsgraad groter is dan het effect op de werkgelegenheidsgraad. In relatieve termen gaat het namelijk om een gemiddelde stijging van de werkloosheidsgraad met 6%, terwijl de negatieve impact op de werkgelegenheidsgraad amper 1% bedraagt.

Invoeren van paneldesign en mixed-mode dataverzameling

Waar we het effect van de twee vorige methodologische veranderingen vrij goed konden meten door met terugwerkende kracht de nieuwe kalibratie uit te voeren op de gegevens van het verleden, blijkt het effect van twee andere belangrijke elementen van de hervorming veel moeilijker meetbaar. In 2017 werd immers gelijktijdig overgeschakeld naar een paneldesign én een mixed-mode dataverzameling. Daardoor werden de officiële resultaten vanaf 2017 berekend op een trimestriële steekproef waarvan ongeveer 30% van de respondenten in de eerste wave zat en dus voornamelijk face-to-face bevestigd werd net zoals vroeger. Maar daarnaast bestond zo'n 70% van de kwartaalsteekproef uit respondenten die in een opvolgbevraging zaten, waarbij dus gebruik gemaakt werd van andere bevragingsmethoden.

Om duidelijke uitspraken te kunnen doen over het effect van deze wijzigingen zouden specifieke experimenten moeten opgezet worden waarbij de oude en nieuwe manier van werken parallel uitgevoerd worden. Zoiets was financieel en praktisch echter onmogelijk.

Dat neemt niet weg dat we alsnog een indicatie kunnen geven van wat precies het effect is van

de introductie van resultaten gebaseerd op verschillende bevragingen, met nieuwe bevragingsmethoden. We kunnen dat doen door voor 2017 uitsluitend te kijken naar de resultaten gebaseerd op een steekproef van respondenten die in hun eerste wave zitten. Behalve het feit dat die respondenten tijdens hun eerste bevraging wel al geïnformeerd werden over het feit dat ze nog een aantal keren bevestigd zullen worden, is er qua aanpak en bevragingsmethode weinig verschil. Daardoor worden de resultaten van deze substeekproef wel vergelijkbaar met de resultaten uit het verleden, op voorwaarde dat ook de kalibratiemethode constant gehouden wordt (al dan niet non-responscorrectie en kalibratie naar populatie met of zonder collectieve huishoudens, zie hierboven). Merk op dat we het hier dus hebben over het *gezamenlijke* effect van twee elementen uit de hervorming: enerzijds de introductie van het paneldesign en anderzijds de introductie van een mixed-mode dataverzameling.

In tabel 4 leggen we de resultaten gebaseerd op de eerste wave steekproef naast deze gebaseerd op de totale steekproef voor de vier kwartalen van 2017 en daaronder ook voor de jaarresultaten. We doen dit zowel voor de resultaten inclusief non-responscorrectie als voor deze exclusief de non-responscorrectie. Ook hier werd via grijze arcering aangeduid welke resultaten overeenstemmen met de officiële resultaten.

Kijken we naar de werkloosheidsgraad, dan zien we dat de eerste wave steekproef een hogere werkloosheidsgraad laat optekenen dan de steekproef bestaande uit alle waves. Gemiddeld zakt de werkloosheidsgraad bij het toevoegen van de opvolgwaves met 0,4 procentpunt. Opmerkelijk is dat we hetzelfde gemiddelde effect bekomen ongeacht de non-responscorrectie. Dat kan wijzen op verschillende zaken: ofwel zorgt de non-responscorrectie onvoldoende voor het wegwerken van vertekening die specifiek te wijten is aan panelattritie, ofwel is het vooral de gewijzigde dataverzamelmethode die hier een effect heeft, eerder dan het fenomeen van panelattritie. Het verder bestuderen van panelattritie, op langere tijdsreeksen en bijkomende analyses toegespitst op mode-effecten zouden hier in de toekomst meer duidelijkheid over moeten verschaffen.

Voor de werkgelegenheidsgraad zijn er veel minder eenduidige conclusies te trekken. Gemiddeld

Tabel 4.

Werkloosheidsgraad en werkgelegenheidsgraad berekend op basis van enkel de eerste wave versus alle waves

		Werkloosheidsgraad 15-64			Werkgelegenheidsgraad 20-64		
		Eerste wave	Alle waves	Vershil	Eerste wave	Alle waves	Vershil
		(%)	(%)	procentpunten	(%)	(%)	procentpunten
	Kwartaal						
Excl. NRcorr	2017 T1	7,6	7,1	-0,5	67,9	68,2	+0,3
	2017 T2	7,1	6,7	-0,4	68,5	68,5	+0,1
	2017 T3	7,3	6,9	-0,4	69,2	69,1	-0,1
	2017 T4	6,4	6,0	-0,4	69,4	70,2	+0,8
	gemiddelde			-0,4			+0,3
Incl. NRcorr	2017 T1	8,0	7,8	-0,2	67,5	67,7	+0,2
	2017 T2	7,4	7,1	-0,3	67,5	68,2	+0,7
	2017 T3	7,9	7,3	-0,6	68,4	68,5	+0,1
	2017 T4	7,0	6,4	-0,5	68,9	69,6	+0,7
	gemiddelde			-0,4			+0,4
	Jaar						
Excl. NRcorr	2017	7,1	6,7	-0,4	68,8	69,0	+0,3
Incl. NRcorr	2017	7,6	7,1	-0,4	68,1	68,5	+0,4

genomen zien we ook hier een omgekeerd effect als voor de werkloosheidsgraad. Na toevoeging van de opvolgwaves stijgt de werkgelegenheidsgraad lichtjes met 0,3 à 0,4 procentpunt, al naargelang we ons baseren op cijfers met of zonder non-responscorrectie. Er lijkt wel meer variatie te zijn naargelang het kwartaal en in één kwartaal zien we zelfs een lichte daling in plaats van een stijging.

Ook hier is het belangrijk om voor ogen te houden dat de impact op de werkloosheidsgraad relatief gezien veel groter is. Een gemiddelde daling van 0,4 procentpunt komt immers overeen met een daling van de werkloosheidsgraad met 6%, terwijl de stijging van de werkgelegenheidsgraad minder dan 1% bedraagt.

Breukvrije reeksen: een simulatie voor de werkloosheidsgraad

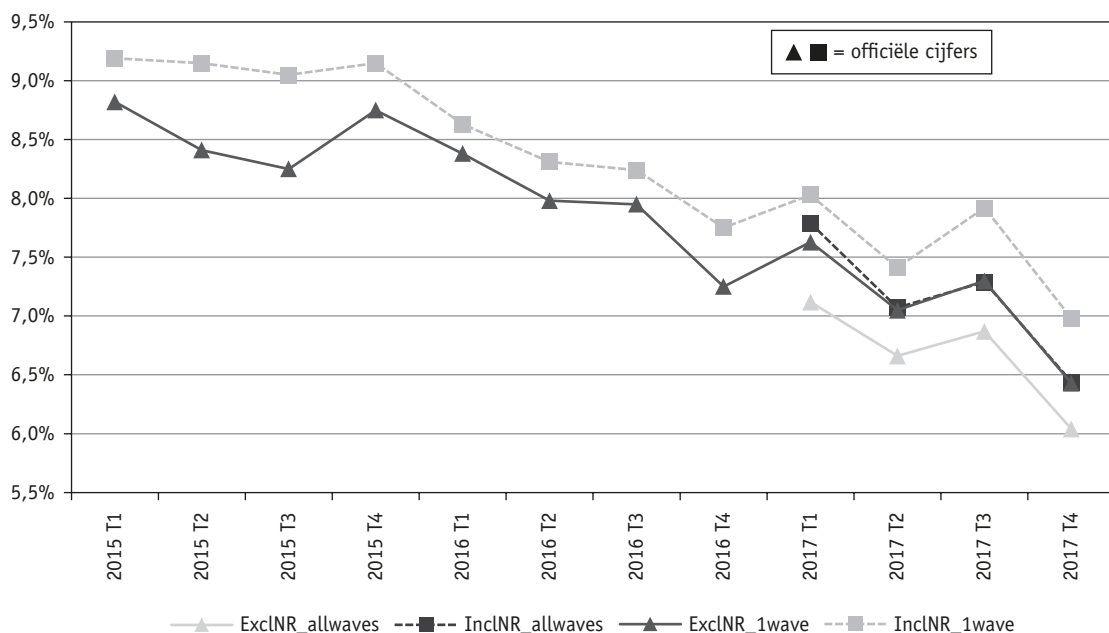
Met de hierboven meegegeven analyses hebben we een poging gedaan om het effect van de verschillende elementen van de hervorming afzonderlijk te interpreteren. Ons vermoeden dat het in werkelijkheid gaat om verschillende effecten die elkaar opheffen, werd daarmee bevestigd. Daardoor bleef de impact op de cijferreeksen op het eerste gezicht

beperkt. Dat wordt duidelijk wanneer we de verschillende hierboven vermelde reeksen weergeven in eenzelfde figuur, zoals we in figuur 1 doen voor de werkloosheidsgraad. De gegevenspunten aangeduid in zwart (■ of ▲) stellen de officieel gepubliceerde resultaten voor. Die geven voor de ganse periode T1 2015 – T4 2017 een dalende trend weer. Tussen het vierde kwartaal van 2016 en het eerste kwartaal van 2017 zien we weliswaar een stijging, maar deze is niet groter dan fluctuaties die we eerder noteerden en lijkt op het eerste gezicht dus volkomen normaal.

Toch zijn deze officiële resultaten, ook al lijkt het misschien wel zo, strikt genomen niet vergelijkbaar voor de periode voor en na de hervorming. Om die reden wordt in al onze publicaties gewaarschuwd voor een breuk in de reeksen. Niettemin beschikken we, buiten de officieel gepubliceerde reeksen, over twee andere reeksen die wel vergelijkbaar zijn. Door vanaf 2017 ook de resultaten te bekijken op basis van de eerste wave steekproef, bekomen we namelijk een situatie die vergelijkbaar is met de situatie van voor 2017. Zo kunnen we de donkergrijze volle lijn bij manier van spreken doortrekken in 2017. Bijzonder opmerkelijk is dat de gegevenspunten van de donkergrijze volle lijn bijna exact samenvallen met de

Figuur 1.

Simulatie van breukvrije reeksen voor de werkloosheidsgraad

officiële resultaten. Een tweede reeks die vergelijkbaar is voor de hele periode, is de donkergrijze stippellijn. Hier werd de non-responscorrectie met terugwerkende kracht toegepast op de gegevens uit het verleden en zitten we met een reeks die een indicatie geeft van wat we bekomen zouden hebben mochten we verschillende elementen van de hervorming afzonderlijk ingevoerd hebben. Stel dat we bijvoorbeeld al in 2015 zouden overgegaan zijn naar een verbetering van de kalibratiemethode door toevoeging van een non-responscorrectie, dan hadden we de resultaten bekomen die voorgesteld worden via de donkergrijze stippellijn.

Besluit en toekomst

De grote EAK-hervorming in 2017 en de vele methodologische wijzigingen die ermee gepaard gingen, veroorzaakten onvermijdelijk een breuk in de tijdreeksen en dit voor alle EAK-indicatoren. Verassend genoeg is de breuk in de hoofdindicatoren weinig of niet zichtbaar. In deze bijdrage hebben we aangetoond dat in werkelijkheid de effecten van de verschillende componenten van de hervorming

in verschillende richtingen gaan en elkaar (deels) opheffen. We hebben daarbij gefocust op de EAK-kernindicatoren, met name de werkloosheidsgraad en de werkgelegenheidsgraad. De impact op andere indicatoren wordt nog verder onderzocht.

Hoe meer kwartaalgegevens beschikbaar komen, hoe beter het effect van attritie en mixed-mode dataverzameling bestudeerd zal kunnen worden. We hopen de effecten van deze twee specifieke methodologische wijzigingen op termijn ook beter uit elkaar te kunnen halen.

Ondertussen wordt de volgende EAK-hervorming voorbereid, die vooral uit een grote wijziging van de EAK-vragenlijst zal bestaan. Deze nieuwe vragenlijst zal waarschijnlijk in 2021 geïmplementeerd worden in het kader van de nieuwe kaderverordening IESS (Integrated European Social Statistics Framework Regulation).

*Astrid Depickere
Anja Termote
Statbel*

Noten

1. Onder collectief huishouden wordt verstaan: bejaardente-huizen, gevangenissen, kazernes, kloosters, weeshuizen, enzovoort.
2. Voor meer detail over deze verschillende methodologische wijzigingen verwijzen we naar onze ruimere Statbel analyse over de EAK-hervorming (Termote & Depickere, 2018).
3. De werkgelegenheidsgraad geeft het aandeel werkenden in de bevolking op arbeidsleeftijd weer. Het Steunpunt Werk hanteert voor deze indicator in haar publicaties en cijferreeksen de term 'werkzaamheidsgraad'.